

къмъ Комарево, недалеко Берковско-Фердинандското шосе. Тази варовита зона пресъчена е отъ р. Огоста въ нейното горно течение.

Много въ по-големи целини излиза този катъ на югъ отъ Комскитъ и Петроханскитъ височини. Една част отъ него преминава отъ Сърбия, близо с. Сънокосъ и се разширява на изтокъ отъ Царибродъ, като се направлява къмъ Искъра; последната се продължава и отъ дясната страна на тази река къмъ с. Основлакъ.

Най-забележителни вирглорийски фосили въ Западните Балкани сѫ: *Entrochus (Encrinus) lilliiformis* Lam., *Spiriferina Mentzeli* Dunker, *Retzia trigonella* v. Schloth., *Waldheimia vulgaris* v. Schloth., *Pecten discites* v. Schloth., *Lima striata* v. Schloth., *Gervillia mitiloides* v. Schloth., *Ostrea spondyloides* v. Schloth., *Modiola gibba* v. Alberti, *Arca triasina* Römer, *Myophoria elegans* Dunker и пр.

По-на изтокъ, сѫщиятъ катъ се открива около с. Гложене и Тетевенъ, както и по височините на Троянския Б. Обаче отъ Габровския Балканъ къмъ изтокъ варовиците и доломитните варовици изново съставляватъ по-компактни масиви, както и въ Западна България и съ малки прекъсвания се простиратъ и отъ двете страни на Стара-планина дори до Сливенските височини. Въ тая част на нашето отечество отъ фосилите могатъ да се споменатъ: *Encrinus lilliiformis* Lam., *Encrinus dubius* Gldf., *Spiriferina Mentzeli* Dunk., *Pecten Albertii* Gldf., *Pecten discites* Schloth. sp. *Myophoria laevigata* Gldf., *Natica gregaria* v. Schloth. *Gyroporella annulata* Schaft sp. и други.

Въ по-малки партии вирглорийските варовици се явяватъ и на югъ отъ Балканската верига въ Сръдна и Сърнена-гора.

Още въ Западна България при село Големо-Малово се отдѣля единъ малъкъ клонъ отъ сръдно-триасовите варовици, който въ юго-западна посока по горните склонове на Балкана достига до с. Балша, върху северните поли на Софийската котловина. Само една незначителна ивица отъ тия варовици опасва отъ къмъ югъ една част отъ споменатата котловина между с. Симеоново (бивше Бейлеръ-Чифликъ) и